

F. van der Sommen 6 januari 2000-01-08

Sketch ter gelegenheid van de tachtigste verjaardag van ons Moeder (Huberta van der Sommen-Bemmelmans.
30 januari 2000 in zaal in d'n Herberg te Someren

De winkel van dikke Cis.

Inleiding door Verteller

(De verteller stelt Fransje voor op 9 jarige leeftijd)

Ik stel jullie eerst voor aan het kleurrijke reizende theatergezelschap "De Summekes"

Het gezelschap bestaat louter uit illustere zangers en zangeressen, potsenmakers, mimekunstenaars, equilibristen en andere rasartiesten.

Wij zullen proberen u vanmiddag terug te voeren naar de wereld van 45 jaar geleden.

Toen er in Eindhoven op de Grote Berg 49 een klein snoepwinkeltje stond.

We gaan dat winkeltje laten herleven, en zullen daarbij een beroep doen op uw fantasie, uw geheugen, en uw aangeboren zangtalent, om dit wonder mogelijk te maken.

U moet zich wel bedenken dat, als we door onze fantasie-telescoop terug kijken in de tijd, er sterke vervormingen van de werkelijkheid optreden. En het was de werkelijkheid zoals wij die als kinderen waarnamen.

Gebeurtenissen die verspreid over vijf, of tien jaar zich afspeelden, lijken nu vrijwel gelijktijdig op te treden.

Fantasie en werkelijkheid lopen als kleuren op een waterverfschilderij door elkaar.

Ons moeder was niet altijd even gelukkig met de winkel. De drukte van de winkel spoorde niet altijd met de werkzaamheden die gedaan moesten worden om een gezin van vijf kinderen groot te brengen met alles wat daarbij hoort. Op die momenten kon ze dan soms iets minder klantvriendelijk uit de hoek komen dan bij moderne verkooptrainingen wordt nagestreefd.

Meer dan 25 jaar geleden is dat winkeltje afgebroken. We denken er nog vaak aan terug. En we vinden het leuk om dat winkeltje nog een keer te laten herleven.:

Hier begint 't al.

Dé ge oew fanatsie moet gebruiken.

Stelt oew eigen veur:

Ik ben Fransje.

Ik ben zo'n negen jaar, de oudste van 5 kinderen.

Het is 'smorgens rond half negen.

Ons vader is naar zijn werk bij Philips.

Ons moeder probeert ons klaar te maken voor de dag.

Hoe zag dé snoepwinkeltje aan de Grote Berg 49 er eigenlijk uit.

Alle andere huizen hebben stapje terug gedaan, toen stond dat huis vooraan, bijna midden op straat.

Rechts Harrie en Marie Koppelmans, Kroonkruidenier: "Mevrouw moet u nog jonge?". "Mag het een onsje meer zijn?" De kersenboom waar we 's zomers inklommen.

Daarnaast de grossier in snoepwaren Beckenuyten. Noemden wij altijd Lek-m'n-kuiten. Daar haalden we onze winkelvoorraad in ieder geval niet. Te dichtbij en te duur.

Links Wijnhoven, kerkelijk juwelier, daarvandaan kwam de bemesting van de tuin. (hondepoep van het kleine keffertje Bobbie (?), ik hoor nog "Deura kun je boven komen?")

De winkel een soort verbouwde woonkamer: voordeur in 't midden met een koperen klink en een irritant belletje telkens als de deur openging., aan elke zijde een etalageraam.

Links een kleinere waarin de de rook-artikelen stonden uitgestald.

Rechts een iets bredere met daarin de snoep artikelen.

Dan hingen aan de pui nog een aantal automaten. Een dubbeltjes- en een kwartjesautomaat, die de verkoop ook buiten sluitingstijd moesten gaande houden.

Maar meestal wegens storing buiten gebruik waren, of tot boze klanten leidde: "De automaat doet het niet. Ik heb er wel drie kwartjes ingestopt en er komt niks uit!"

De vloer was belegd met witte en zwarte tegeltjes.

Als je de winkel in kwam dan was rechts een toonbank. Het duurdere snoepgoed (de dozen met rollen topdrop, de doosjes Ademin, Rang, King, Fruitellas, Kwatta-repen, Tjoklat-repen, Nutsen en Marsen) was in een witgeschilderde bak uitgestald, tegen grijpgrage kinderhandjes afgeschermd door klappramen die door het bedienend personeel (ons moeder dus) van hun kant uit konden worden opengeklapt.

Daarachter stonden stopflessen met los snoepgoed dat per ons verkocht werd (toffees, kattepielekes, groentjes, zuurtjes), of snel vochtig werd (dropkoppen. dropmunten, engelse drop, veterdrop, trekdrop, laurierdrop, schuine drop, kauwgumballen, jodenvet)

Naast de uitstalkast stonden de dozen met stukgoed: snoeppapier, schuimblokken, stroopsoldaatjes, bakkesvols, belgas.

Rechts van de deur was de uitstalkast voor de rookwaren. Handig gepositioneerd boven de gasmeter, naast de etalage voor de sigaren (Senator, Hofnar, La Paz). Onder diezelfde etalage de gaskachel, die in de winter dapper poogde enige warmte in de winkel te krijgen. Wat meer naar achteren aan de zelfde kant van de winkel, een kleinere toonbank met daarop een uitstalkast met daarin de sigaretten en de shag (Chief Whipe (spreek uit Sjiefiep), Kings Cross, Players (heel duur), Belinda) en later de vrieskist met ijsjes.

Langs de wanden waren houten rekken, met daarop de winkel voorraad: sigaretten, klappertjes (losse en aan de rol), rotjes, Exota limonade, Radion (waszeep), blauwsel. Voor sommige "klanten" (gelukkig niet al te veel) de "grijp"-voorraad. Achterop de snoeptoonbank de weegschaal, daaronder de geldla, de losse centen in een glazen schaal (zoals later bleek was het een ontwikkelschaal vroeger gebruikt om foto's in te ontwikkelen), daar lagen ook de geldrolletjes, steeds vijftig munten die werden ingeknapperd in een rolletje, en waarmee dan de grossier betaald kon worden.

Via een lange gang, met een mooie gladde granieten vloer kwam je in de woonkeuken. Voor in de gang was een deur links, die leidde naar de woonkamer (was eerst de mooie kamer, waar we alleen op zondag kwamen als er bezoek was. Dat had een goede reden: het was er altijd ijskoud. Er stond wel een kolenhaard maar die was nooit aan). Daar hingen twee portretten van de opa van der Sommen en Oma Bastings.

De deur naar rechts had iets geheimzinnigs. Ging je die door dan kwam je in een andere wereld. Schimmig, stoffig, spinrag hier en daar. Door ouderdom grijs geworden houten traptreden leidden of naar boven naar de zolder. Een andere trap leidde, na het openen van een hevig klemmende deur naar een duistere kelder die in zijn geheel gevuld leek met spinrag. Op de zolder keek je zo tegen de hanenbalken. Deze balken waren, hoe bestof t en aangetast door de houtmoolm ze ook waren, uitermate geschikt voor allerlei klimoefeningen.

Je keek zo tegen de pannen aan. In de loop der tijd had mijn vader twee met jute afgeschotte ruimtes laten ombouwen tot slaapkamertjes voor de kinderen. De jute werd vervangen door hardboard dat onder de laag witsel, allerlei teksten verborg, waardoor de herkomst (afkomend materiaal van een huishoudbeurs) tot in lengte van dagen duidelijk bleef.

Liep je de granieten gang (waar je reusachtig kon knikkeren) helemaal door dan kwam je in de woonkeuken. Meteen links een deur naar buiten, naar een piepklein binnenplaatsje, waar ons moeder, voor de komst van het elektrische wasmachine, met de hand de was deed, 's maandags morgens. Achter de keuken een kleine bijkeuken, waarin wekelijks de was werd gekookt op zondagavond. Ook bevond zich daar de plonsWC. Doorspoelen met een teil water, de krant als toiletpapier.

In de keuken een kolenformuis onder een hoge schouw waarop de wekker stond te tikken. Naast de schouw een "luie stoel". We zaten meestal op de keuken stoelen rond de grote keukentafel, die midden op het vloerkleed stond dat zovaak was uitgeklopt dat kleur en dessin een onbestemde kwaliteit hadden gekregen.

In de keuken speelde het dagelijkse leven zich af. Daar werd gekookt, gegeten, gespeeld. Daar stond de radio, via welke wij kennis namen van de grote wereld: De Bonte Dinsdagavond trein. De waterstanden, Moeders Wil is Wet, Tjatjatja wat zullen we eten, Frans van Dusschoten, Cees Schilperoort, Eddy Christiani, De Wama's, De Selvera's, Willem Parel, Negenheit de Klok, Het klokje van Zeven en dus..., Paulus de Boskabouter.

De situatie is nu duidelijk. 't Spel kan beginnen.

Het is 's morgens op een door de weekse dag.

Ons vader is naar zijn werk bij Philips in Strijp. Tussen de middag komt hij thuis eten.

Ons moeder is bezig de vijf kinderen (Frans 9, Leo 7, Carool 6, Paula 5, Franka 4) klaar te maken voor school.

We hebben tegelijk zicht op een stukje van de woonkeuken, en de winkel.

De gang tussen woonkeuken en winkel moet worden gesuggereerd, zodat het even duurt voor je vanuit de kamer in de winkel bent en omgekeerd.

Een irritant klinkende deurbel is een essentieel onderdeel. Het kondigt het binnenkomen van een klant aan. Blijft rinkelen als de deur open blijft staan. Doet het soms niet. Dan staan klanten te wachten tot ze het zat zij. Dan roepen ze kei-hard: Volluk!

In de woonkeuken is ons moeder bezig met allerlei huishoudelijke karweitjes, geeft de jongste de fles (pap of zo), stofzuigt (hoort dan de bel niet!), doet tegelijk de was op de hand, kookt aardappelen.

Ze wordt hierin telkens gestoord door bezoek in de winkel, aangekondigd door de winkelbel.

Bezoekers kunnen zijn:

- Diverse schoolkinderen "Ja, zegget maor: Wa kost dé? Wa hedde allemaal voor vijf cent" (diverse kleinkinderen?) Een kind kan maar niet kiezen, en krijgt tenslotte voor vijf cent in haar handen geduwd.
- Een boze beetje bekakte moeder (kindje heeft niet voldoende tijd gehad om zelf te kiezen)
- De automaat doet het niet (ik heb er wel 3 kwartjes ingegooid maar ik krijg er niks uit! Kom maar terug als mijn man thuis is!
- De sigarenklant (een sigaar voor 17 ct)
- Kind koopt klappertjes. (Maar ge gaot ze nie hier in de buurt laten klappen !)
- Het pies-vrouwke, of den Tuitert. (Daarna moesten alle deuren tegen elkaar open om de pieslucht te verdrijven, en de centen uit het centenbakje gewassen)
- De winkeldief
- Soms doet de bel er niet, dan staat er ineens iemand in de winkel en die roept "Volluk!"
- De vertegenwoordiger (Joop van den Boogaard, of Kuilenburg)
- De politie (we zullen u moeten bekeuren wegens overtreding van de winkelsluitingswet)
- Een belletje trekker
- Een stinkbommen werper
- De bakker, melkboer.
- De blotevoeten pater (Ons moeder komt, de naam des heren ijdel aanroepend naar voren. Ik hoor dat hier nog goed gebeden wordt, wilde een mooi bidprentje, kan ik met jullie mee-eten, ik heb een lekker suikerbrood meegenomen, dat kunnen we dan samen opeten)
- Ons vader als laatste (Gezellig he zo'n winkel. We hebben 'n goei winkeltje, d'r komt hier heel wa binnen! 't Ruikt hier, eh.., wel fris!)

Ons moeder begroet elke klant met: Ja zegget maar! (in plaats van mevrouw, mijnheer, wat kan ik voor u doen?), of als het te lang ging duren tegen de volgende in de rij: Zegde gij het dan maar!

Na elke klant volgt een toepasselijk couplet gebaseerd op Catoetje en de botermarkt:

Toelichting couplet 1:

Iedereen noemde ons winkeltje, het winkeltje van dikke Cis.

Dat sloeg nergens op maar was onuitroeibaar.

Mijn vaders vader heette Franciscus, maar was alles behalve dik.

Op de markt schijnt een tante een snoepwinkel te hebben gehad. Die tante was volgens de verhalen behoorlijk dik. Maar zij heette geloof ik weer geen Cis.

Elke werkendag (vroeger ook op zaterdag) kwam er 's morgens eerst een heel stoot jong de winkel binnen, die op weg naar school, een passende voorraad snoep kwamen inslaan. (zulks zeer tegen de zin van het onderwijzend personeel)

Hun budget was beperkt tot zo'n vijf cent. En elke keer moest worden gewikt en gewogen hoe dit budget optimaal kon worden besteed. En je moest natuurlijk zorgen dat je op tijd op school was.

De schooljong zijn naar school.

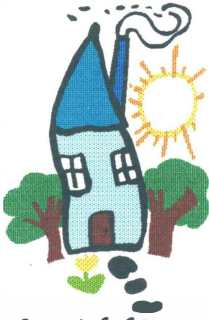
Het is even rustig in de winkel.

Tijd om even de aardappelen op te zetten.

Dan gaat de bel weer.

Een verontwaardigde moeder staat in de winkel.

Ons moeder: Ja zegget maar!

Het winkeltje van dikke Cis. (melodie: Ik ben met mijn Catootje naar de botermarkt gegaan)

1. We zien met z'n allen dat winkeltje nog staan, dat winkeltje nog staan, dat winkeltje van dikke Cis.
Op de berg, Grote Berg stond dat winkeltje (2x)
Automaten aan de muur, en de snoep was er niet duur,
Koste soms geen rooie cent, als g't weghaalt en hard rent, als g't weghaalt en hard rent.

2. En daar kwam dan ook heel veel jong op af, 's Morgens vroeg op weg naar school.
"Ik wil kauwgum", "ik wil drupkes", "ik wil bakkesvol",
"Ik wil lollies", "ik wil topdrop", "geef mij ook een rol!",
"Hedde ook iets voor 'ne cent?", "hedde ook iets voor 'ne cent?".
En de jeugd is nooit content, en de jeugd is nooit content, en de jeugd is nooit content.

3. Toen stond daar opeens de moeder van dat kind, de moeder van dat kind pardoes.
"Zellef kiezen, Zellef kiezen" krijste die mevrouw!
"Pedagogisch onverantwoord" schreeuwde zij nog gauw!
"Zij moet kiesen voor vijf cent, laat haar kiesen voor vijf cent!",
"Want ons Mientje is verwend (3x)

4. En soms kwam er ook een vies vrouwke, het Pies-vrouwke pardoes.
"Effe luchten, effe luchten!" zei ons moeder dan (2x)
Al haar centjes roken vies, al haar centjes roken vies,
Heel de winkel stonk naar pies, heel de winkel stonk naar pies, heel de winkel stonk naar pies!

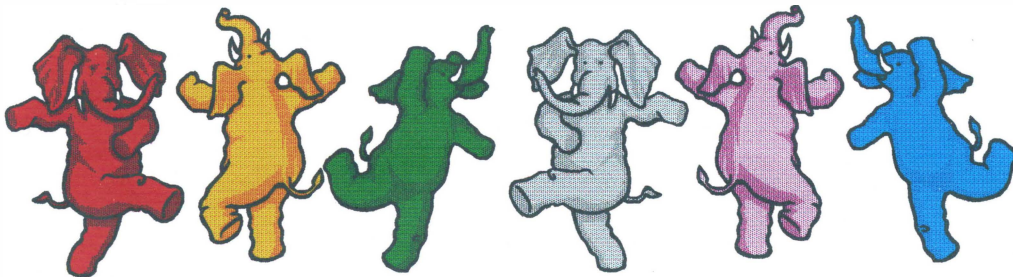
5. Een pater met blote voeten kwam, de winkel in pardoes.
"Wilde 'n prentje, 'n heel mooi prentje?" vroeg de paterke (2x)
"Ik heb suikerbrood voor twee, hedde gullie soms wa thee ?,
Want dan eet ik gewoon mé jullie mee, zijn we allemaal tevree!, zijn we allemaal tevree!"

6. Soms stond er opeens een echte klant, een echte klant pardoes,
"Twee sigaren, twee sigaren" riep zo'n echte klant. "Dertig ijsjes, drum met vloeitjes!" riep zo'n echte klant.
De sigaren waren op, of er was een andere strop
De hele verkoop was een flop (3x)

7. Dikkels waer 't ook mar, alleen de bel, diejen bel en anders niks,
"Snot verdomme, snot verdomme!", zei ons moeder fel (2x)
"Dee ik daor m'n schort voor af, dee ik daor m'n schort veur af,
Die hele winkel is 'n straf, Die bel wordt nog ooit m'n graf, die bel wordt nog ooit mijn graf!"

8. En toen was daar opeens een Phiesieman, een Phiesieman pardoes.
"Sluit de winkel, sluit de winkel", riep die phiesieman.
Niks verkopen, 't is niet open!", zei de phiesieman.
"Hoezeer het me ook spijt, het is na sluitingstijd.
Ik wil wel een rolletje Rang, geef mij maar een rolletje Rang, geef me maar een rolletje Rang!"

9. En toen kwam daar tenslotte ons Vadder an. Ons Vadder kwam pardoes!
"Lekker druk hier, Lekker druk hier", zei ons vadder dan. (2x)
"Hier leven wij toch voor. Hier doen we 't allemaal van!"
Maar ons moeder vond 't niks, ze vond er hillemaol niks an, ze vond er hillemaol niks an!

10. Zo kwam er tenslotte een einde aan 't verhaal, en aan het winkeltje van dikke Cis.
Eerst verkopen, dan vlug slopen zei de gemeenteman,
'T was zo druk hier, lekker druk hier, zei ons vader dan,
"Snot verdomme, snot verdomme" riep ons moeder fel,

"Twee sigaren" riep die klant dan, "Hedde de nog wel?"
"

Wilde 'n prentje, 'n heel mooi prentje?" vroeg de paterke
"Effe luchten", zei ons moeder, "Ik sla 'n flaterke!"
"Zellef kjezen, Zellef kjezen" krijste die mevrouw!
"Pedagogisch onverantwoord" schreeuwde zij nog gauw!
"Ik wil kawangum", "ik wil drupkes", "ik wil bakkesvol",
"Ik wil lollies", "ik wil topdrop", "geef mij ook een rol!"
Op de berg, Grote Berg stond dat winkeltje (2x)

Automaten aan de muur, en de snoep was er niet duur,
Koste soms geen rooie cent, maar wij waren er content, door ons Ouders teer verwend!

Personages(voorlopig): Verteller=Frans; Ons Moeder=Paula; Schoolkinderen: Maartje, Ronald? Linda ,Tanja, Marloes; Koj Moeder=Franka; Pies Vrouwke =Dineke; Pliessieman=Peter; Echte Klant= Leo; Blote voeten Pater= Mariët ,Ons Vadder= Carool; Koor: Johan, Jurgen, Carola, Marga, ...
Requisieten: Winkelbel; Tafels, Uitstalkast, Snoepflessen; Diverse ouderwets snoep (om ook aan einde uit te delen); Kostuums (PiesVrouwke, Pater, Pliesie, Schoolkinderen, Verteller)

Scene bij couplet 1: Schoolkinderen

Ons moeder:	Ja zegget mar!
Kind 1:	Wa hedde allemaal veur vijf cent?
Ons moeder:	De ziede toch, 't staat allemaal veur oew neus!
Kind 2:	Hoeveul dropkoppen krijgde veur vijf cent?
Ons moeder:	Evenveul as gisteren: Twee.
Kind 1:	En wa is dé doar?
Ons moeder:	Dé zijn stroopsoldaatjes, die kossen vijf cent per stuk. Wilde die een?
Kind 1:	Eh ?, hedde nog iets anders veur vijf cent?
Ons moeder:	tegen kind 2: Zegde gij het mar, want di duurt me te lang!
Kind 2:	Hedde ok iets van inne cent?
Ons moeder:	Ja, hier snoeppapier, die kossen un cent per stuk.
Kind 2:	Gif me dan maar 2 snoeppapier, en hedde ook nog iets anders van unne cent?
Ons moeder:	Ja dees zoute drupkes, die zijn twee voor unne cent.
Kind 2:	Gif die dan ook mar twee: Dan heb ik nog twee cent, wa kan ik doar nog van kopen ?.
Kind 3:	Mevrouw mag ik asjeblijf twee Bakkesvols?.
Ons moeder:	Effe wochten, gij bent dalijk aan de beurt!.
OM tegen kind 2:	Hier hedde 2 kauwgumballen, dan bende gij ook weer klaar!.
OM tegen kind 1:	Witte gij onderhand wa ge wilt. Ik heb nie den hele dag de tijd!
Kind 2:	Ik heb gister al kauwgumballen gehad, hedde nog wa anders?
Kind 1:	(bijna met tranen in de ogen) Ik wit 't nog nie. Wa is dé doar?
Ons moeder:	Da is jodenvet. Ik zal veur vijf cent in un zekske doen, en dan opgesodemieterd !
OM tegen kind 2:	En hier hedde gij nog twee toverballen, dan is dé ook afgewerkt!
OM tegen kind 3:	Hier meske 2 bakkesvol, dé is dan vijf cent. Houdoe en bedankt!

Scene 2: Koj Wijf

Ons Moeder:	Ja, zegget mar.
Koj Wijf:	U hebt ons Mientje, voor vijf cent snoep in de handen geduwd, en ze mocht niet zelf kiezen!
Ons Moeder:	Jullie Mientje het hier un hallef uur stoan zevere over vijf cent, en toen heb ik d'r effe geholpen.
Koj, Wijf:	Ik vind dat niet door de beugel kunnen! Het is voor de opvoeding van mijn kind absoluut noodzakelijk dat ze zelf leert kiezen. En u hebt haar gewoon netjes te helpen.
Ons Moeder:	Gij het misschien de hele dag d'n tijd, maar ik heb nog wa anders te doen, M'n melluk stot over te koken, dus as ge verder niks anders het, dan goa ik wir noar achteren, Houdoe!

Scene 3: Pies Vrouwke

Ons Moeder:	Ja, zegget mar. En as 't kan 'n bietje gauw, want ik ben net de jongste aan het verschonen.
Pies vrouwke:	Wa, hedde allemoal vur vijf cent?
Ons moeder (op dubbele snelheid):	Twee dropkoppen, tien zoute drupkes, een stroopsoldaatje, twee schuimblokken, vijf blaadjes snoeppapier, twee toverballen, twee kauwgumballen, een trekdop of twee staafjes poeliepek! Zegget mar, wa moet 't zijn!
Pies vrouwke:	Gif mij mar tien zoute drupkes. Hier hedde vijf losse centen. Die heb ik van de week op stroat gevonden. Nou houdoe!
Ons Moeder:	Bah, wat un lucht! Gauw de deur open, dan kan het un bietje deurtochten. En die centen doe ik meteen in 't afwas -watter.

Scene 4: Paterke

Ons Moeder:	Dag Pater, zegget mar!
Paterke:	Dag Vrouwke, 't is alwir 'n joar gelejen, mar doar zijn we weer. Hoe got 't ermee? Alles goed? Ook mé de kientjes?
Ons Moeder:	Och 't got wel!
Paterke:	Ik ben wir op munne ronde dur de buurt hier, en ik wilde vroagen of ik bij jullie straks

	m'n middageten mag kommen opeten.
Ons Moeder:	Ik wit nie...
Paterke:	Ja ik breng natuurlijk m'n eigen eten mee. Kijk ik heb 'n lekker suikerbrood bij me, en dé kunnen we dan mooi samen opeten.
Ons Moeder:	Mar mijne mens die komt zu thuis...
Paterke:	O, er is genoeg veur iedereen. En dan zal ik oe nou is 'n mooi prentje geven: Hier heb ik er nog een van de heilige Hubertha, en veur oew kientjes heb ik er ook nog. Kijk hier van de heilige Franciscus van Assisie en van Carolus Bartholomeus, van de heilige Paulina, de heilige Francisca van Padua, en de heilige Leonardus van Tolentijn. Nou houdoe en tot straks!

Scene 5: Echte Klant

Ons Moeder:	Dag menneer, zegget mar!
Echte Klant:	Goeje morg. Hedde vur mij un pekske "Mies Blansj", un pekske lucifers en twee goej sigaren?
Ons moeder:	Asjeblief. En welke sigaren moeten het zijn menneer?
Echte Klant:	Van die echte bolknakken, met 'n sigarebandje erom en apart verpakt in 'n celofaantje!
Ons Moeder:	We hebben Hofnar, Willem II, Senator, Karel I, Velasquez
Echte Klant:	Doe dan mar twee Velasquez sigaren, en die sigaretten, gif toch mar liever 'n pekske Sjiefiep in plats van Mies Blansj.
Ons Moeder:	De Velasques sigaren zijn op. En Sjiefiep hebben we ok net het latste pekske verkocht. Vanmiddag hebben we wir nieuwe voorraad.
Echte Klant:	Dan doe mar alleen die lucifers!
Ons Moeder:	Dé is dan drie cent. Houdoe!

Scene 6: De bel

Ons Moeder:	Snot verdomme, stoat die deur wir open! Heb ik doarvur m'n schort afgedaan?
	Is die deur opengeweid, of is er iemand binnengewist?
	Hebben ze m'n sigaretten weggehald, Effe kijken? Nee, dé lijkt er allemaal wel te zijn!
	Of hebben ze soms de geldlaai gevat? Nee dé ziet er ok goed uit!
	Dan het de vurrige klant zeker de deur nie goed dicht gedoan. Dan doe ik m'n schort moar wir an!

Scene 7: Pliesieman

Ons Moeder:	Dag menneer de agent, zegget mar!
Pliesieman:	Ik moet u mededelen dat u in overtreding bent van de wet op de winkelsluitingstijden. U dient onmiddellijk de winkel te sluiten!
Ons Moeder:	Nou brikt munne klomp! Hebben we os unne keer 'n klant in de winkel dan moeten we um sluiten! Wordt al ons hebben en hauwen weggehald dan is er gin pliesie te zien!
Pliesieman:	Mevrouwtjr, ik kan er niks an doen, ik wor ok mar gestuurd dur hoogerhand! Dus sluiten die handel, of ik moet oe bekeuren! Nou we toch hier zijn: Mag ik van u een rolletje Rangl
Ons Moeder:	Bende gij besodemieterd ! De winkel is van hogerhand gesloten! Houdoe!

Scene 8: Ons Vadder

Ons Vadder:	Blijf mar! Ik ben ut! Dag Schat en alles, hoe is t gegoan vandemergen?
Ons Moeder:	Irst un hoop vervelende jong, Toen un koj wijf, 't Piesvrouwke, de sigaren zijn op, de blote voeten Poater komt doalijk eten, de automaat is wir is kapot, de mellek is overgekocht, Franka het urre luier volgescheten, en de pliesie is gewist.
Ons Vadder:	Dus 't waar gezellig druk! Wa hebben we toch 'n gezellig winkeltje. Is d'r nog post geweest?
Ons Moeder:	Wa veur Post ?
Ons Vadder:	Van Jan Scheijen, of Jan Pennings, of Hub Roos, of van den Elzen, veur de redactie van de Damproblemist ?
Ons Moeder:	Damproblemist, alsof we hier g'n problemen genoeg hebben! Ik heb meer dan genoeg van die winkel! Witte wa? We sluiten de winkel, dan kunnen we er moi 'n slopkamer van maken veur de meiden.
Ons Vadder:	Ik heb onder 't werk nog 'n mooi 46-5 probleem bedacht! Wa eten we trouwens?
Paterke:	Dor ben ik al mé m'n suikerbrood! Smakelijk eten mensen!